

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus de sacramento poenitentiae - Cod. Ettenheim-Münster 215

Zugmeyer, Martin

[Marmoutier im Elsass], 1712

Quaestio 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-118991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-118991)

108

Totum est, quod alioquin sensu dicitur potest sub officio et talis sub potentia, sicut sub potestate
 satisfactio, quod factum est ex modo dictis.
 Ob id vero ad iustificationem gratiam extra sententiam ostendendam, sufficienter claris, quod eadem
 ostensionem in sententia.
 R. S. an sufficiat in eo qui non est memor suorum peccatorum, et non est in memoria causa scilicet de
 despectu. Cuius in eo qui est memor et sed memoria de seipso, si. a. 7. 0. 1. 1. Claris probata
 et se sola sufficiat quod ad delendum peccata, cum in eo qui non est memor suorum peccatorum et memoria
 scilicet de peccatis non potest esse vera et perfecta claritas, ut dicitur in d. 1. 1. 1. 1. q. 1. q. 1.
 epimela sit cum scilicet de seipso peccatorum, hinc non sufficiat in eo qui non est memor suorum
 peccata, talis est hoc ipso memor et suorum peccatorum, quo talis causa scilicet. Eadem quod in
 Christi quod hinc per seipsum dicitur, hinc memor et de seipso peccatorum. Tunc et dicitur in sententia
 originalis dolorem scilicet.

Ob id vero. dolor quo quis dolet quod de peccatis dolor non potest esse vera utilitas, sed aliter sufficiat
 ad iustificationem in sententia quod.
 R. N. in nam aliter vera non minus accipitur sed verari in utilitate circa peccata dicitur
 suum male et illud de peccatis dolor cum quo quis dolet et dolere non potest, non verari circa peccata,
 sed ut supponit de peccatis quod peccata de peccatis, dolet se illud non de peccatis. Si in quodam
 ut scilicet quod singulis apud simpliciores, ut quis vero auerget peccata, habeatque, sine unum propositum
 ea et dicitur, melius habeat dolorem quendam scilicet, quem pro cordis acerbitate dicitur non potest,
 ut optaret, aliter ideal quod dolore non potest, dicitur non est, quod talis sit sufficienter dispositio.

Ob id vero. hoc ipso quo quis intendit se scilicet conseruare et tunc dolorem de peccatis, quod qui
 auerget ad seipsum cum sola intentione se scilicet et suscipiendi sententiam peccata
 sufficienter est dispositio.
 R. in hoc autem si de deo et bene in fructu ordinaria praeiudicium sit,
 est et scilicet sine scilicet de seipso peccatorum, et si scilicet de seipso peccatorum apud eos
 ordinaria quidem est cum vult se scilicet, in eo non sequitur, sufficienter ad eadem sententiam
 et eorum ipsum, ut quis intendit se scilicet, nam intentione se scilicet non debet esse
 epicionem, ut sit humilis et vera sui auersio, ut sit reconciliatio, et per iudicium sententiam,
 et hoc est de peccatis dolor scilicet sine quo est pura natio.

In se. hinc sequitur quod dolor natio debet procedere quod epicionem, quod et regnum scilicet scilicet
 quod qua dicitur sufficienter si dolor intentione praeiudicium absolute non potest.
 R. N. scilicet. si est dolor sequitur quod epicionem, hinc in ab eo sufficienter debet esse potest ut sit pars
 iudicium reconciliatio hinc; quod dolor cum quod epicionem sine eam non potest, sine sequitur quod epicionem
 maam epicionem hinc iudicium, melius hinc est natio dicitur quod epicionem si dolor praeiudicium, et
 ex eis in vultu sequitur quod epicionem.
 In se. cum peccare moraliter qui scilicet et peccata pure veritalia sine dolore scilicet.

Qui absolute sufficit ad certam effectum inarium sibi, potest aliquid dicitur imperfecta
ex infusione Christi absolute sufficit ad certam potestatem, quod sufficit in articulo mortis.
Et agnoscitur sem imperfecta. in potestate modo dicitur, in vobis certa est, quod quod ex
infusione Christi ad certam effectum sibi sufficit, sufficit pro se et independenter ab aliqua
et errore suspensionis, et pro se agere.

Far hoc et procedens propositio: Eadem manifeste suspensio ad certam potestatem
requirit dispositionem perfectam se sufficere et in articulo mortis imperfectam quod
ubi a se ino Eadem raptim docet in facto potestatem si absolute non op. op. vire
venit in potestate aut ipsa ex dicitur quod potestatem. ar. 2. de hoc docere et potestatem si ad certam
potestatem requirit dispositionem perfectam quod iuxta sententiam Eadem insufficiens ante
absolutionem ut ipsa dicitur dicitur. superius q. 11. ar. 2. q. 2.

Deo. Si. P. pro quibus casu bonum ad certam potestatem noluit dispositionem imperfecta
quod ita sufficit. Ar. potestatem si. dicitur. qui l. ad virginem luyam C. 1. inq. potestatem
sibi capere sibi ante oculis potestatem de quarta gloria videtur et de quo l. v. a. monon
hujus delectum sibi sibi raptim l. v. alii.

Et Eadem raptim suspensio moribundorum potestatem saluari per absolutionem sibi cum aliquo
dolore, cum quo sine absolutione saluari non potest, quod suspensio et in articulo mortis
sufficere cum potestatem dolorem imperfectum. Ar. ipsa. s. Augu. qui in Epistola
ad honoratum graviter innuit in miris Eadem, qui sine suspensio dicitur sibi potestatem
fugiant, et ante sibi condidit parire permittunt, quod vire clarum saluari potestatem,
ex C. exortantibus de exortantibus dicitur. q. 1. et C. apertius C. 2. q. 1. de potestatem
salutem huius ad invicem qui eadem mortis tunc denegat potestatem. Janus in Tit. qd
depr. in. c. 4. et bonis reformationis casuum, et omnes sacerdotibus sicut liberam facultatem
tam absolventi moribundorum, ne quis ex defectu absolutionis peccat quod suspensio cum aliquo
dolore imperfecto saluari potestatem moribundorum per absolutionem sine quo saluari non potest,
aliqui non tam solliciti curare omnium moribundorum absolutionem dare, et in tali
casu hoc libere dispositionem perfectam et non libere, si libere, saluari sine absolutione,
si non habere, Eadem non potest procurrere sacerdotibus ut imperitiam absolutionem
quod dicitur paria dicitur.

Ita Eadem raptim in Calabria infuit sicut de sufficientia dispositionis imper
imperfecta, et est omittam doctrinam in Calabria nra sicut anno de potestatem
etiam et alios in unum aliorum Episcopatum, quidem sicut id docet Calabria
Rom. in de rebus dicitur. et infra dicitur sicut pro universa Eadem dicitur, in quo proder alia

Obi in dispositio proxima ad iustificacionem e dilectio dei, sed talis nō e
 in attritione qd dicitur. **Art. 8.** Dispositio proxima extra factam e dilectio
 dei et qm perfecta. C. in infra factam subditio e dilectio aliqua im-
 ala factam et imperfecta. C. iterum perfecta e benivola. **N. m. ad 2. n.**
 in attritione nō e dilectio benivola et perfecta. C. in imperfecta et
 inchoata, factam si attritio talis sit ut in facto sufficiat. **N. m. ad 3. n.**
 extra factam requiritur. **Contra.** Dei perfecta factam dispositio proxima
 et de congruo meritoria iustificacionis, nō vō infra factam, qm factam
 cito meritoria potest ex op. op. applicat merita Christi, et sic supplet
 perfectam illam dispositionem extra factam requisitam, ita ut deus
 iudicet meritoria Christi qd talis sit minori dispositione potest, qm
 nō augetur extra factam ubi iustificacio fit in op. operis.

Art. 5. Coni. nullibi desinit attritionem sufficere, qd qd loquitur
 talis requiritur qd dicitur, intelligendum e de qd dicitur perfecta.

Art. 6. an nullibi desinit explicite. C. an implicite et virtualiter
 N. an et qd dicitur. ipsi qd dicitur sed de illo modo loquendi quo Coni.

C. 4. dicit qd attritio et p. se extra factam neminem valde ad iustificacionem
 perducere, sed ad dei gratiam in facto impetrandam disponat, in quod
 alia tibi implicite Coni. desinit pro sufficiencia attritionis in
 facto crucis coram dicitur e aliunde nil omnia certum e qd Coni.
 sufficiencia attritionis in facto, factam si giunela sit cum aliquo amore
 factam supponeret, p. m. implicite docet et

Vno qm in hoc facto id operis supponit **sup. in. c. 3. c. 6. et cum. i.**
Car. 9. ubi docet affum huius facti et absolutionis facti e veram
 remissionem peccatorum, hoc an docere nō potest sed si supponeret qd dicitur
 perfectam de se qd ad iustificacionem requiri ad factam potest. N. e remissio
 peccatorum potest esse effectus qd dicitur absolutionis ut in p. p. dicitur e.

2do. qd in la. **Cardinalis Dallavi. c. 12. hystoria. tit. 2. c. 12. rām fuerat**
 conatum decretum quo declararet attritionem nō solum e bonam, sed e sufficere =

ad facti huius applicationem quia non dicitur esse sine aliquo dilectionis in Deum
motu, id est de ratione non alia causa mutatur et quia quae deprehensum fuit falsum est
quod non potest dicitur sine aliquo dilectionis in Deum motu, quod iuxta verba concilii
nullo modo si quidem sed cum aliquo dilectionis in Deum motu ad factum
sufficit.

3° ratio quae concilii c. 3. declarat applicationem esse motum facti potentia et intentionale ipsa
cap. 4. applicat quoniam intellectus c. 3. per applicationem, dum autem applicationem de dolore
et de seipsum de seipso prohibito, eorum postea dividit in perfectam et imperfectam,
quod dum c. 3. et can. 4. declarat applicationem esse partem facti, per applicationem in
dolorem de seipso prohibito prout abstracta applicatione perfecta et imperfecta prout
utrumque agnoscat hanc sufficientem ad factum.

Hoc sub finem capituli ubi agnoscat plures rationes ante Trid. docuisse, quod attributio
in factum sufficit, eos in minimis corrigat sed potius reprehendat hereticos
maxime Lutherum, quod falso calumniat hunc concilium scriptores quasi
procederent factum potentia absque bono motu suspiciendum quodam genere.

Art. 6. ante Trid. nemo scholasticus aperit attributionem sufficere ad appi-
quendum cum confessione et absolutione factum potentia eorum fructum consequentem,
quod concilii Concordiae non potuit retrocedere antiquioribus huius sententia de hoc.

Art. 15. ante quod est attributio ad factum sufficit, seu non requiritur quod sit perfecta do-
cuerunt antiqui ut sic s. Thom. in 4° dist. 22. q. 2. ar. 1. ait: remissio
peccatorum aliquid dicitur procedit factum quod scilicet pronuntia perfecta quod sit, aliquid
autem in ipso facto officio, quod quod aliquis autem ad confessionem solent in plures quod sit,
si obsequium non perat, in confessione et absolutione sibi gratia et remissio peccatorum dant.

Sed huiusmodi a Synagoga huius die d. 3. q. 8. in alio ait: factum potentia potest
digne recipi ab attributo, et hoc tali attributione quae non sufficit ad quod modum merito ad
insufficiam et sic hoc patet quomodo hoc factum sit instrumentum ad gratiam inquam.
sententia huius duo scholarum principes postquam docent alibi; hoc postea imitabili idem
docere innumeris alii apud ad defensionem, Tom. 2° editionis nomen collaborantem
pagina 49. et nonissime apud Augu. Michal in discussione scholastica de
attributione et confessione pag. 255.

Et Patriarchis et prophanis nota erat, nisi...
...nisi gratia...
...sola felicitatem...
...sola felicitatem, sed solum vitam aeternam in qua ipse deo...
...illo desiderans.

In 3. Fr. sep. it. c. i. in cap. de graviter laesi ait. ratione...
...qua, consensuale abiectione...
...dolore detestari, sed bonum...
...ad e' offensa dei sine...
...in imperfecto.

Ad N. in pnt e' illud detestari...
...e' offensa dei qua creatori, redemptori...
...in imperfecto.

In 4. alio q' de amore amittenda...
...e' ad...
...ad...
...ad...

Ad N. an...
...ad...
...ad...

Ultimo ubi...
...debetur sequi opinionem...
...sententia...
...perfectam e'...
...ad...

Ad S. m. ubi sequi opinionem...
...sententia...
...ad...

Ad N. q'...
...sententia...
...ad...

143945 = 22105...
143945 = 22105...
143945 = 22105...

120.

Al
e
Inge
ation
Deba
cia
m
ille
in alle
Inge
proci
lati
offici
ifial
erlou
Inge
H
am
de
li
el
ghe
put
Hi

quasi fortia de sufficientia ab illatione ad summam rationem. alie
pulsant ad summam rationem sufficientem ab illationem horum est.
Superiorem est seiviam ab amore in seum alie potest
quibus requirunt ubi illa inducat alie amorem erga seum
illam impeditum, quem in illa bonum seu inchoatum volunt.

Proposio una ad iustificacionem in summo ratione obinendam requiritur
ut ab illa inducat amorem erga seum illam inchoatum et imperfectum.

Quasi in ore con. tria ex quo se potest formari a recta amo. Con.
triq. requirit alie amorem illam inchoatum et imperfectum ad hoc
ut qui veniam petitorum p. baptismum sequatur, qd a potest doli amor
natis est ad veniam petitorum post baptismum qui potest ob inchoatum p.
fontem rationis. qd a potest doli amor, qd ad inchoatum et imperfectionem
petitorum qua post baptismum cum maiori ignora et in ingratitudine
qm ipa est a requisitis in de p. p. qd ad remissionem petitorum qua
ante baptismum cum in ignora illorum et in ingratitudine doli illorum.

Ante autem videri monitum in sep. v. c. v. ubi concilium amorem
disponens ad unum illam iustificacionem requisitum ait: disponuntur
ad remissionem iustitiam, dum ex aliis et doli vera qd a potest doli amor
ex auctu quiescente libere movetur in seum auctu vera ce
qua doli revelata et promissa est. et doli amor
Vere intell. a doli iustitia doli quo utilitate. qd a potest doli amor
misericordiam se querendo in seum erigant, doli seum fili
p. Christum propitium fore, illumq. legem et iustitia fontem
diligere incipiunt ac propterea moveri ad usq. petita podium
alio et delapsam, hoc est p. eum potest qd ante baptismum agi
oportet. ex quo loco auctu am. est

Con. sic ut disponens ad iustificacionem p. baptismum imperfectionem
tam requirit potestiam quo procedat ex amore aliquo quo potest
incipit diligere seum legem fontem et auctu iustitiam ara,
Et talis amor est amor qui p. illa et imperfecta, qd con. in disponens
maior est evidens ex locu ubi ait qd potest incipit diligere seum
et ideo nascitur ad usq. petita et potestiam, adeoq. requirit potestiam
quo procedat ex amore.

in Questione modo diligitur quousque seu impialy e' ille quo diligitur
Jesu ad nobis bonum, sed amor quo diligitur Jesu ad bonum
impialia seu autem gratia et iustificatione nra, e' amor quo diligitur
Jesu ad nobis bonum, qd' amor ille quem requirit hie Coni. qd' amor
imperialis qui idco d'r impialy seu imitaly, qd' e' qd' qd' p'raing
ad amorem secundum benevolentia.

2. Coni. citata scilicet: 6. Cor. 3. oratione dicitur: qui dicitur,
sine proueniente sp'itu: inspiratione aliy, et aduulio h'om' iudice
sp'are diligit aut p'ouidete p'oc' seu d'p'oc'el, u' d' iustificatione
qua' q'ferat, qd' ad q'p'ouidem iustificatione h'ic infra sua u' lra
s'p'm requirit dilectionem aliquam, qua' ad iustificatione o'g
naria s'c' ac s'c' s'p' el p'ouidete. q'cia s'c' d' corla q' ad
iust' d'p'ouidete ad iustificatione requiritur absolute h'ic n' ming
dilectionem reu'nt q' s'c' s'p'm el p'ouidete.

3. Super Cardinalis Gallienus (in Historia Trid' c'io
qd' in s'c'p'i: iq' dum q'ullabat de attritione non facit q'p'lam
decretum quo declararet: qd' attritio e' l'ca turpitudine p'iti q'p'i
debet, et ex gehenna et p'onarum metu procedit, si uollet s'c'i
excludat n' solum n' faciat h'om' hypochritam. . . . Verum e'
sufficial' ad s'p'm huius q'p'it'ionem. Cum sine aliquo

dilectionis in Jesu motu e' via que ad qd' d'r decretum
deinde reformatum e' postq'm Concilio Episcopy Tubingens
monuerat, solto supponi qd' h'ic attritio n' pot' q'p'ari q'p'i
sine aliquo dilectionis in Jesu motu, et u' n' h'ic abi: c'ia.

Loco illorum uerborum: Verum e' sufficial'. subrogata e'
h'om' ad q'ra'm in s'p'm p'ouidete in p'ch'andam d'p'ouidete ex quo
s'c' s'p'm arg'm: Coni. iuxta relationem huius Cardinalis
uoluit absolute definire, attritionem ex metu in s'p'm t' turpi-

tudine p'iti q'p'lam, sufficere ad s'p'm, in q' d'eo qd' supponit
h'ic attritio si adiuuatum h'ic aliquem amorem s'c'i, q'p'eda
am solgitalis huius suppositi: hoc decretum mutauit, qd' Coni:
ad attritionem u' sufficial' ad s'p'm, requirit, ut s'c' q'ua'la cum
aliquo amore s'c'i; n' am' requirit amorem p'elatum benevolentia,
alioy n' manet, n' e' attritio qd' requirit aliquam amorem imper-

[Marginal notes on the left side of the page, partially obscured and difficult to read.]

Injustitia. Deinde in proposito servandi oia feli mandata iulius
 dia vultis servandi mandata illud maximum de amore feli,
 qd ponitur a pt hie ppositum servandi feli mandata nisi
 initialiter amet feli. Deniqs dicitur ad finalitatem qd
 dicitur ee proportionala, sed sine aliquo amore alicui n videri
 ee proportionala graa familiaritatis, qd e ipa clauula habituali, ^{monu graa}
 et scdm ea inseparabili.

Q. i. soly amor poenarum separaly ab oi amore e imperfecto
 seu gupitae qa scdm ea Augu: sufficit ad iustificacoem, qd
 nulq requirit amor cum afflictione.

Q. ii. ay f. Augu. scdm: in psol: 224. ubi. linore scilicet qd boni
scilicet n linore amittendi bonum illud, sed linore pallendi illud
malum, n timet ne perdat amplius pulcherrimi sponsi, sed
linet ne t militat in gubernatione boni e ipse linor, ubi e ad qd
afflictio ex tali timore gupitae, sufficit ad iustificacoem cum pnto.

R. N. ay el dicitur qd non ely ^{sed} linor qd e sententia
 n sufficit ad pntm de se in bono e: non ul ail ibidem, s. Augu: e
 linend qd n amonit iustitiam, cum am p linorem se gupitae
 a pnto sed gupitudo iustitia, et inquit qd durum eral amari
 dulcedu reges iam inquit hoc iuste videri n iusticia qd linet
 poenam, sed qa amat aternitalem. igit talis linor ully e
 ad pntum in bono n vo ad pntm.

Insp. i. ex cruce s. Augu. talis linor sufficit ad baptismu
 qd n suspiciendum, qd e ad pntm poenae.

Q. iii. ay f. Augu. e. de catechizandi iudibz e. in. dicitur
 plura homin genera qui ad baptismu accedunt, ad: et sum eorum q
qui gubernata meli fuerit Christiani: qd. p.

R. N. ay el dicitur qd s. dicitur aliquos fieri Chri-
 stianos scilicet baptizari ex meli gubernata, n loqui de meli puro
 suppliciorum exultatione cum e initialiter amorem scilicet e
 beatitudo nra, sed solis plalem gubernata meli in illud amorem
 beatitudinis, cum videri dicit talis fieri Christianos et desiderio
 regni caelestis.

Insp. e. si dolor gupitae ex solo meli cruciatum infernalium -

Secundus ab amore n̄ sufficeret ad iustificandam peccatorem in f̄to,
Confessio n̄ d̄tend̄ peccatorem excusare ad delectationem peccati p̄ponendo
iij. rigorem ex boni iudicii, gravitatem suppliciorum a q̄s,
ē q̄sra exa p̄lum Ch̄i, p̄ax in ff. Ob̄, et talis iustia q̄sra
in certa ē non sicut. Q̄sra d̄tend̄ peccatorem p̄ponendo, p̄no inferni,
ubi d̄tend̄ p̄no n̄ moriet̄, ob̄ignis n̄ d̄tend̄ q̄sra sic p̄s in
ff. Ob̄. p̄no peccatorem iustificandam d̄tend̄ p̄no inferni.

Ob̄. 1. Si lege n̄ sit talis timor d̄tend̄ n̄
sufficit p̄no ad p̄m, ut illic s̄t, ut p̄ illum peccatorem uno
q̄sra ex amore p̄no iustitiam aut s̄t iustitia includente
aliquem amorem d̄tend̄ p̄no. q̄sra ex p̄no: Grego.
c. 2. moral. c. 115. Simila eledorum iustia simplicitate sua
et iustitiam s̄t timore iustitiam, sed charitabile q̄sra,
qui h̄t fundit̄ a malo recedere cum ex amore d̄tend̄ p̄no
nolle p̄t p̄no. Adm t̄t d̄tend̄: loc. d̄tend̄: c. 2. f. d̄tend̄.

Ob̄. 2. Si propter oblationem ex timore p̄no quosdam
requirit aliquis d̄tend̄ amor, nulla foret derogatio iustitiam
quoad remissionem peccati pro statu legis Moysaica q̄sra videt̄
acquiescere legi quoad statum qui n̄ d̄tend̄ h̄t difficultiora p̄no
q̄m statum legis Moysaica q̄sra.

Verulam̄ videt̄ certa q̄sra propter ergo d̄tend̄ legis submi-
tendi absolucioni sacerdotis requirit̄, si q̄sra eadem p̄no
doloris, quo in lege antiqua ante iustitiam p̄no, quo facultata
ē poenitentia Christianorum.

R. S. n̄ si requirit̄ amor p̄no benevolentia t̄n si requirit̄
bonitatem t̄n seu q̄sra, q̄sra indifferens ab actu doloris n̄
n̄ d̄tend̄ q̄sra in sub eadem d̄tend̄ n̄ d̄tend̄.

In lege antiqua propter arduas admodum salutationis n̄ d̄tend̄
erat alij p̄no amoris h̄t difficultior, n̄ a n̄ requirit̄ nisi
amor imperfectus cum p̄no adeoq̄ d̄tend̄ n̄ p̄t melior f̄to q̄sra
iudiciorum q̄sra n̄ d̄tend̄.

Concl. in d̄tend̄ h̄t ad iustitiam et infra p̄no requirit̄
amor d̄tend̄ ut p̄no d̄tend̄ iustitia, sed talis amor s̄t q̄sra h̄t.

affectionem pfectam, qd ex nobis in nova lege cum fatis requiritur
gratia pfecta.
Est et ille amor affectus affectionem pfectam quo diligimus Deum
ut in se bonum qd qui diligit Deum ut bonum est iustitia,
diligens Deum ut in se bonum, qd amor quo diligimus Deum ut
bonum iustitia affectus affectionem pfectam.

Ad. N. in argenti et d. Galat. in ille amor affectus affectionem
pfectam quo diligimus Deum scilicet et precipe ut in se bonum
abstracte ab omni modo nro. Cuius quo diligimus Deum quem totum
Deum ut in se bonum nobis querendo, illum bonitatem et con-
referendo in nrum commodum. N. in et filii d. N. in d. quom
Non possumus equidem amare Deum ut nobis bonum est ut bonum
nra iustitia, qd ex pte obli nraali querendo, e amans Deum
ut in se bonum, n. ut eam amans amore fidei benivolentia qui
affectus affectionem pfectam nisi precipe in hanc Deum ut in se bono,
et querendum ab omni modo nro.

Pass. 2. Trid. sep. d. c. f. in baptis habet requiritur amorem
quo in se bonum precipe ut in se bonum, et ut in se e
in eo pfectibiliter sanus et iustus, n. ut ut nos iustus fuit, qd si
ex hoc loco pter necessitate amoris, dicitur dicitur hanc amorem
pfectum qui affectus affectionem pfectam.

Ad. N. an non conit. ibi. in tubel calcedonensis ad Deum
diligat Deum fontem omni iustitia e quo fuit omni iustitia nra scilicet
sua graa sanctificationis ad nos derivat. qd liquet hanc ex eo
qd in loca illa opione non iustitia adhibet pro graa sanctificationis
hanc pfectibiliter legant, cum qd in conit. hanc a calcedonensis n. requirit
amorem alterius rei, qd illig cuius Deum precipe ab eodem requirit,
sed requirit a calcedonensis Deum in Deum precipe ut iustitia
terren et redemption nrum cum dicit. hanc ex auctore qui
omnes libere moveri in Deum credentes. ... illud in imi, et Deo
iustificari impium p graam ois, p redemption qd e in Deo Deo.

Pass. 3. d. dilectionem Dei simpliciter, in illa amor Dei pfectus
sed conit. ibidem con. 3. in illig d. pfectus ad iustitia Deum
simpliciter et absolute pfectus dilectionem qd requiritur amorem
Dei pfectam.

amare seum legem fontem e, quo iustificacionem suam sperant absque tali amore moveant ad desiderium iusti; unde Concl. Et si videtur agere disquire a spe et potentia cum si aperte dicitur a timore cum timore tribuat in illum quoniam, amorque eiusdem perfectionem. Deinde in concl. in quoniam utrum ad iustificacionem petere requireret timor, sed an propter timorem requireret aliquis amor, adeoque cum Concl. declarat ad iustificacionem invenire aliquem amorem a loqui de timore.

Ans. 2. si concl. loc. cit. requirit amorem distinctum a timore scilicet, quod ad hoc ut petat aliter iustificari a timore, propter quod aliquid agat. Sed timoris speciem et potentiam debet eliciere aliquem actum explicitum et formalem amoris, quod videtur solum a sepe proxima regula quod non solum videtur in operationali talis amorem a possidente.

R. N. Reg. m. non ut mori dicit longe Oblig. videtur quod non requiritur ad aliquem formalem et explicitum amoris distinctum a spe, et actu potentia procedentibus ex motu amoris. neque hic Concl. videtur requirere talis amorem formalem, aut nil aliud requiritur, quod ut petat iniquial diligere seum vel fontem gratia sed hoc ergo quod quis considerat seum vel misericordem, et largifluum fontem iustificacionis nostre, concipiat spem venia, et eliciat dolorem de peccatis et gratia deo quod non tam benignus revera incipit diligere seum et bene erga illum affici bonitati naturalis formali amoris in illum ferat, quo dicit amore super omnia deo quod non tam erga me misericors esse. talis est actus virtualiter generat hunc in actu speciem quo considero et spero seum mihi propitium, hunc in actu potentia quo delector peccatis vel offensivum dei erga me tam benigni.

Ans. 3. Concl. in nung dicitur amorem a spe et potentia quod a timore cruciat hunc ergo si requirit amorem diversum a hoc timore, requirit eamdem distinctum a spe et potentia. Ans. videtur certum quod citata sepe. C. 9. et con. 13. in nung explicito seorsim a spe et potentia recenset amorem quod timorem. quod.

R. N. Ans. Oblig. quoniam et retorquet: Concl. respicit in dispositione ad iustificacionem seorsim ab aliis actibus recenset seorsim et propitium illa non, unde tunc non inferat quod ad iustificacionem si requiritur ad aliquem formalem et explicitum.

Cum sapie sufficiat si alio virtualiter inclugi in actu spei & caritate. igitur
suo cuius cond. dicitur requirere amorem diffum a timore. ^{superiorum} nē, qd
reversus amorem longum a timore, sed tunc qd in conditio nō queritur de necessi-
tate timoris, sed amoris, hoc qd timorem ponit legem quodammodo in illius cui
postea fundat spei cum amore et delectatione p̄t̄i ex amore quodammodo, nō autem ponit
talem suspensionem et diffinitionem in spei et amorem.

Gr̄s: denique si tūc requireret aliquem amorem diffum a timore emittitur
Alexon: q. nō potest esse, bulla de quibus edita anno 1664 promittit sententiam
gratiam qua negat necessitatem alius dilectionis, et qd appetit hodie in p̄t̄e
ap̄t̄is quodammodo, et dicit prohibet ne qua ei censura int̄geri. q̄m nō dicitur diligere
si nō si cond. requireret de necessitate et clare C. nō si requiratur implicitum in
et magis obliuiscit. N. nō obmissa in D. qd: nō requirit solus amor certo certitudine
sicut definitur C. nō requirit magis obliuiscit ad mentem tūc: ex quo Philoſoſo
enim A. qd: • Et dicit p̄ Alexon: in ill. bulla nō promittit sententiam eorum qui
nullum omnino dilectionem et implicitum volunt requiri hoc ē plene nō dicitur
in scholasticis qui quodammodo requirunt tūc aliquem amorem implicitum, nōq̄ nos
plene quing, qd clare fact. fiat.

Propositiō 2da. ad hoc ut aliter sufficiat ad iustificandam in p̄t̄e,
nō requiritur ut sit quicquid cum aliquo amore formalis et explicito, sed sufficiat ut
procedat ex motivo amoris quodammodo.

Pr̄mo qd: et Cond. tūc: ad hoc ut aliter in p̄t̄e iustificandam vel aliud
requirunt, qm nō ad quicquid cum aliquo amore implicito imperfecto, sed hoc ipso
qd aliter elicitur ex motivo amoris quodammodo, v.g. qd ostendit. Item ex alio
beatitudine nra. et si aliter amor formalis et explicitus, ē in quicquid cum amore
implicito et implicito qd. est in p̄t̄e: ex hoc ipso pro priori p̄t̄ione caritatis.

in qd: talis aliter implicitus ē alio amoris p̄t̄ali qd quicquid cum tali amore
hōis ē arduum: non talis aliter ē alio illius virtutis qd eius motivo formalis
elicitur, sed ut sup̄t̄o elicitur ex motivo p̄t̄ali caritatis imperfecto qd.

Deinde ad eandem oīam virtutem pertinet amare sicut esse beatitudine nra, et dicitur
ea qua est gratia sicut ē beatitudine nra, qd alio quo delector p̄t̄i qua gratiam
sicut esse beatitudine nra, nō magis ē alio amoris quodammodo, qm ipse amor quo
faciliter amo sicut ut beatitudinem meam.

Pr̄o 2. ad hoc ut aliter sufficiat in p̄t̄e requiritur et sufficiat ut obsequia de p̄t̄e,

quod est offensa dei. Sed attritio et delectatio aut dolore de peccato vel offensa
dei ab his eo quod fit quibusdam cum speciali amore quibusdam modo.

offensa est iniusta
aliqua in quibus
est attritio et
comunicatio

in pat. ex. d. q. d. h. i. p. c. i. ad eam positionem e. b. p. d. i. c. adrog. i. mig
a. g. i. b. e. n. t. i. b. g. i. f. i. s. i. p. e. r. a. r. i. o. n. , q. u. a. t. a. n. t. o. n. d. e. i. o. f. f. e. n. s. i. o. n. e. m. c. u. m. s. e. d. i. o. d. i. o
et pio animi dolore de peccato, unde Cardinali Palavici. l. 13. historia. Trid.
c. 13. ad. in sacra synodo positionem habent fuisse hanc in fructuosam, si dolor
est non est propter dei offensa. et v. e. d. e. q. d. n. i. m. i. r. a. b. i. l. i. t. e. r. e. m.
attritionem infra positionem delectari potest procul est offensa dei quia attri-
o. r. i. s. q. u. a. e. r. e. m. u. n. e. r. a. t. o. r. i. b. e. n. e. f. a. c. t. o. r. i. b. u. s. h. i. c. e. t. e. s. u. n. t. s. p. e. c. i. a. l. i. a. m. o. r. e. q. u. i. b. u. s. i. n. i. q. u. i. b. u. s.
a. i. p. o. s. t. u. l. a. t. i. o. n. e. s. i. n. t. e. n. t. e. s. i. n. e. a. m. o. r. e. s. p. e. c. i. a. l. i. s. s. e. n. s. u. b. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a. p. a. u. l. u. m. p. e. c. c. a. t. i. o. n. i. s.
delectari potest vel est offensa dei quia sunt in se boni, sed hoc non sine amore speciali
vel suppono in d. d. l. i. s. v. i. s. p. p. r. o. c. e. d. i. t. q. 3. s. u. b. s. i. n. e. m.

Quid dicitur. Alcion. 4. in delecto suo de attritione sentiam qua negat quod ad
attritionem sufficientem in facto requiratur aliquid a nobis, scilicet propter bonum dei
et propter bonum creaturam, et sub pena excommunicationis sola sentia et summa sed
reservata prohibet ne quis eam faciat aliqua gratia et censuro fillogia, sed
sola est via proposita, quod sine periculo veni et realizari potest. in pat. ex. d. b. l. u.
l. o. l. i. s. b. u. l. a. i. n. e. a. e. l. o. q. u. i. b. u. s. d. e. i. l. l. a. s. e. n. t. i. a. q. u. a. n. e. g. a. t. n. e. c. e. s. s. i. t. e. m. a. l. i. q. u. a. l. i.
amoris, et hodie in scholasticis quibus est, sed hoc non potest intelli de alia sentia quia
ea qua negat necessitatem amoris specialis, vix est reperitur qui negat necessitatem alius
amoris virtualis procul includit in virtute spei qua voluntatem ab inferno et a speciali.

et hinc
In dolore non sentiam et mediam in duas personas oppositas, quarum una ad
dolorum in facto sufficientem cum Episcopo Casertensi et alii quodam modo
requirit amorem procul benevolentiam solum virtualem, vel vult dolor alius de
peccato quia est offensus dei in se sunt boni ab his ulla relatio ad rem quodam.
altera quo aliter quorundam noviter late nimis de attritione sentiantur
que pulsat dolorem in facto insufficientem potest esse procedat pro melu cru-
tialium, modo non possit includat aliquem amorem dei imperfectum, esse
dolorum negem virtualiter includat maxime si eliciat de melu peccatorum horum
suis vix in his igitur media ara opinio aperit attritionem in facto sufficientem
dicit solum quod amore virtuali, ita vel eliciat a solo includit potest, sed ob
offensam dei vel bonum rem - hinc pro proxi -

Insp. r seu passiv. Si quingal ul dicitur moveri passiv. de eliciendo dolo
 quod dicitur ul dicitur quod dicitur passiv. si aliunde reperiri solent passiv.
 et copax ad com eliciendam; qd hoc n solum ex hoc oem qd dicitur passiv. est
 ma dicitur ad qd dicitur, sed e dicitur passiv. ad dicitur cum n dicitur
 suspensivum. Si vō p dicitur sit adeo rudi pul ei qd dicitur p dicitur
 p dicitur nequa, ut qm propofilo rigore iudicii et p dicitur in dicitur
 dicitur e dicitur p dicitur dicitur ad dicitur, si n dicitur e ul dicitur
 dicitur de p dicitur dicitur et dicitur eliciant ex aliquo motivo amoris in dicitur
 vq: qd dicitur dicitur qm qui dicitur e dicitur p dicitur dicitur
 ul sic qd dicitur s: Grego: C. qd dicitur c. qd dicitur dicitur dicitur sua
 vq: dicitur in dicitur, sed dicitur dicitur.

Qualis debeat esse dolor fatalis.

Congruunt hic breviter proferre apud alios quæstiones de dicitur requirit, ad hoc
 ul dolor sufficiat ad dicitur p dicitur dicitur dicitur, que cum p dicitur p dicitur
 dicitur, et dicitur ab oem dicitur dicitur, n dicitur e dicitur in dicitur.

Nō. an e dicitur qd dicitur de p dicitur p dicitur e dicitur, e dicitur.
 Inefficax e dicitur aliqua dicitur de p dicitur p dicitur, que n n dicitur dicitur
 aut dicitur dicitur p dicitur.
 Efficax vō dicitur, qd dicitur dicitur dicitur p dicitur, ul cum dicitur dicitur dicitur
 sit dicitur p dicitur.

2o Dolor efficax p dicitur e dicitur e dicitur. realis e dicitur a dicitur dicitur
 dicitur sine auxilio dicitur dicitur ex motivo pure dicitur vq: qd dicitur repugnat
 dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur a dicitur p dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur vq: qd dicitur e dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur p dicitur e dicitur e dicitur. virtualis e, qd dicitur ex motivo dicitur
 cui dicitur oia p dicitur que dicitur dicitur; ut dicitur e dicitur e dicitur dicitur,
 ul si de dicitur p dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur p dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 oia p dicitur vq: dicitur de p dicitur qd dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur p dicitur e dicitur, si vel sit dicitur dicitur, dicitur dicitur dicitur.

Existentialis, si scilicet talis pulchritudo est efficax supernaturalis, quoniam igitur
an ad efficiam facti requiratur dolor qui recipitur per efficiam, supernaturalis et
unialis. pro quo

Propositio ad efficiam facti potentia requiritur dolor qui vere sit efficax,
supernaturalis, et unialis, nec sufficit si sit respectu talis.

Obi talis dolor requiritur ad efficiam facti potentia, qualis requiritur ad remissionem
peccatorum, sed non talis dicitur esse efficax supernaturalis pro quo.

Obi in factum potentia ex sua institutione est efficax et factum reconciliatum
peccatorum cum deo, ut exprimitur deus secundum 1. cor. 13. et supponitur ex deo
dispositio peccatorum ar. 5. pro ad illud requiritur talis dolor, qualis ad remissionem
peccatorum.

Obi in quadam ratione potest ex trad. secundum 1. cor. 13. ad hoc ut dolor disponat ad
remissionem peccatorum requiritur ut voluntatem peccandi excludat, pro dicitur esse efficax.

Obi idem ratio ex trad. secundum 1. cor. 13. et comit. Augustini. can. 4. et 5.
ad hoc ut quis possit seculum opprobriis, vel ei infirmitatem gratia offerat, necesse
est non proferri, et adhiberi inspiratio spiritus sancti, eiusque adiutorio, pro ad
remissionem peccatorum requiritur dolor supernaturalis. Deinde dolor ad remissionem
peccatorum requiritur secundum dispositionem ex parte facti, nam ad recipiendam gratiam infirmitatis,
pro ad hoc requiritur ut dispositio sit eisdem ordinis cum gratia semelificandi pro
in causa est quod omnis dispositio sit eisdem ordinis cum facta, cum igitur gratia semelificandi
fuerit, quod est facta nostra infirmitatis sit eisdem ordinis supernaturalis, et dolor ad eam
disponat supernaturalis et dicitur.

Obi 3. par. de dolore uniali, pro quod supra scriptum habet dolorem requiritur ut
etiam. 1. cor. 13. si impig. egred. potestatem ab omni peccato sui que operatur est illa
sua. et ad remissionem peccatorum moralium de quibus hic agit, requiritur dolor
quo recedatur a peccato quod quis commisit sine ea tunc est non equeval. sine deo non
amplius recorder, sed non recedatur a peccato, nisi quis de seipso singulariter
cognitum eliciat singulariterque doloris ex motu portabilis, et quod sufficit de omni
quod sit in omni eliciat dolorem aliquem unialem, ex motivo quod sit in talibus ad
omnia peccata quod sit, pro ad remissionem peccatorum requiritur dolor unialis. non est unialis.

Moia Obi quod iuxta rationem divina providentia ordinem nullum remittit peccatum,
nisi quis de eo volent, vel supponit ex parte de potentia recte quod. et aliunde
unum morale non recedat sine alio vel supponit ex parte de peccato infirmitate.

hunc tot qd n ponit obex graa, qd pot ee inlegum exi n ponat dolore ffian
superuualy el unialy reijya modo pcedens inuallr pulat se hore talen dolorem
gia plicet cecla qa qui inuallr palat se hore talen dolorem cum h' reijya n
h'oral n ponit obrem graa qd eam auipit, et su f'm opalioa erit inlegum
sine dolore efficiat superuualy

R. J. idem ptem antiy ob tunc ut qd n ponit obex nec de aliqua par f'm
spaly C. lant qd n ponit qom obex sed aliunde dee aliqua par f'm Nary
d' qom. qui auipit ad qd p'pionem cum erroa inuallr quo pulat n requiri
dolorem efficiam superuualy et unialy, et pulat se talen h're cum reuera
n abeat, n ponit qom obrem saltem p'piliam qa n p'uat, sed nullum f'm subyd
qa n ponit aliquom eiy p'm ex'abem.

In p. ino. Dolor efficiat superuualy et unialy d' f' m'era in d' p'p'io pon-
ibant, sicut dolor in capite, qd qui q'p'ler sine tali dolore p'p'it fauere
h'm validam, et reijya eiy effum h'm postea qd supplet talen dolorem
ut sit in capite sine dolore.

R. N. an. cuiq' q'p'ria saly q'p'at tam ex trad. q'p'at c. 3. et con. 4. ubi
dolor vocat' par' p'p'it, n an e' par' inlegum h'm qd spaly, tam ex d' h'y
h'ic q. d. ar. 4.

In p. 2. Dolor ideo p'p'ise requirit' ad f'm^{opio} p'p'ia, ne q'p'p'io sit mera n'rao
h'istoria, sed h'oral verom raocm auipiois h'ilya par' f'udiu, alqui ad hoc
sufficiit dolor ineffiax realy et partey de iij h'm p'p'it qua qui q'p'ider b'nelgi
se n extendat ad ea quorum n recordatur, qd ad q'p'ion f'm h'o n requirit' dolor
reijya efficiat.

R. N. n. Sed ideo maxime requirit' ut illa auipio cum absolutioe habet
raocm iudicii reconciliatiui, et sufficiat ad remissionem p'p'itum, sed n h'oral
et h'olite raocm f'm iudicii reconciliatiui, nec ex sua infirmitate sufficiat
ad remissionem p'p'itum, si ad iudicium illud h'olite sufficiat dolor qui n
disponat ad graam, sed q'p'p'ibile sit cum p'p'it' meritaly, taly an e' dolor
ineffiax realy et partey.

In p. 3. ad hoc ut f'm sit iudic' opalioe iudicium reconciliatiuum requirit'
et sufficiit dolor qui moralite q'p'io p'p'it, sed dolor reuera efficiat et
superuualy cognosci a p'p'it, qd taly n requirit' et ad hoc ut f'm h'oral raocm
iudicii reconciliatiui.

A. Nōm pōpung ē de lali doloī. Sōm moralitē, ē certū sīc pte aīa pōpung
bering quā ad eam requirunt; q̄s ē sicuti p̄ ē in se x̄ dūcūg p̄mōm
enīq̄ lali doloī sū vōrē supergāliq̄ pte sī de eo certū ē n̄ pōpung
hinc illud Etelaphū. v. 5. de propitūdo p̄to noli. ē sicut mē h.

Obz. 2. q̄sōpō in qua quis ex ignitā invēti ē aliā ob eā inculpābilē
omīlī se auēgare de aliquo p̄to mortali ē sufficiens ad q̄p̄tūendum s̄mōm
validum q̄s ē doloī qui se h̄tēndū ad p̄tā quā quis oblitū sū, sufficū
ad valorem s̄mōi.

R. N. q̄s. Disparitē ē q̄ q̄sōpō sicut h̄tē in lēgē n̄ ē indispōsō ad quā,
cū pōpung grām q̄sōpō ē sicut q̄sōpō; doloī autē ē inefficax, l' nō
ē p̄tū s̄mōi ē indispōsō ad grām, adeōq̄ repugnā s̄mōi in t̄pō s̄mōi p̄tū
q̄s ex sua infirmitate ep̄aliter ē cōdālium grāe adeōq̄ requir q̄sōpō ex p̄tū
quā h̄tē s̄mōi q̄sōpōm; ex h̄c

Inferē n̄ pōt dari s̄mōm p̄tūā validum ob infirmē ex doloī.
ē doloī vōrē h̄tē, qui sū efficax supernāli, et unīali extrinsecū, et
p̄tū mortali, et h̄tē s̄mōm n̄ solum erit validum quā ad q̄sōpō nisi aliunde
q̄s doloī, s̄mōi ē q̄sōpō effūm. et n̄ h̄tē lali doloī, et h̄tē n̄ solum n̄ q̄sōpō
effūm, s̄mōi ē erit ep̄aliter, invalidum, q̄ ad hoc ul' s̄mōm p̄tūā in sua ep̄a
validum sū, requir doloī qui sū dispōsō ad infirmitatē quā, ad q̄s
s̄mōi s̄mōi s̄mōi p̄tūā vi infirmitatis s̄mōi ordinari

Inferē 2. hōm qui q̄sōpō ē sine doloī ē efficax et supernāli et unīali se
extēndē ad oīa p̄tū mortalia oīno teneri eandē repolere ep̄i. Invenire
invēti sicut. rāō ē q̄ lali q̄sōpō n̄ solum infirmis ē et infirmitate,
s̄mōi ē ep̄aliter invalida. hinc merito dānata ē ab Anzō. ii. hoc in dōm
nato ab eo p̄pōs s̄mōi p̄tūā ē ad s̄mōm p̄tūā sufficere ab infirmitate rāōm
modo hōmōm; hinc ē can. s̄mōi de p̄tūā disp. 5. Anzō. 2. p̄tūā
quā sū cum doloī inefficax et n̄ unīali se extēndē ad oīa mortalia app=
ellat p̄tūā falsam. Falsa autē n̄ p̄tūā rāōm s̄mōi; aliquid ep̄i lali
lali q̄sōpō et oblitū p̄tūā de p̄tūā doloī efficiam supernāli
et unīali, n̄ ideo infirmitate nisi ē p̄ actualē infirmitatē et volūm efficiam
s̄mōi. nec obstat s̄mōi in p̄tūā disp. 1. q. 3. ar. 4. ubi videt doloī =

Quod ad virtuale propium ad sufficiens ad finem necesse est ut auctus sit officiale
 ab eo peto mortali. et sicut ab iis variabilibus que quis efficit in ordine ad recuperationem
 desuper absolutionem si quis sit de his variabilibus. Sed hoc non fit nisi voluntari
 doloris quia tunc non fit officiale, vel non admittit tale petum, quod. in certa est quod
 nisi officiale, auctus vel solus agere mortali et sicut ad iis variabilibus que quis subie
 cit claribus in ordine ad absolutionem et est dispositio sed potest impedire non tunc ad optin
 endum, adeoque non potest esse pars finis. et per se patet et videtur si doloris, quod
 tunc non fit officiale sed, ut dala reuocari occasione a peto abstineret si officiale auctus
 est ab eius modi peto. et sicut.

Infero, uno quod propium de emendatione moralium non mixtum ad dolo expiendum sed ex mo
 tivo uniuersali. ratio est. cum quod propium generale de moralibus ex motu tunc patet
 et si substante ad omnia moralia de se propiabile sed cum velle peccandi moraliter,
 ut si quis doleret de quibus inuoluntate tunc nimiam eiger speciatem lenitudinem
 legi naturali repugnantem. In hoc motu proponeret illud velle et libet emendationis
 propium generale cum aliis moralibus et negatelu et tunc die dominico, sed propium
 generale cum velle peccandi moraliter non potest esse pars finis, cum non propiabile et dolo
 velle reuocari quod mala tunc requirit quod.

Infero 2. quod si quis efficitur mera variabilia in ordine ad recuperationem desuper absolu
 tionem, nec ad omnia quod est ex parte sui libet officiale propium emendationis, sicut virtuale
 nunc solum graniter reuocet sed et redderet finem nullum. ratio unum est quod subie
 cere, sed finitatis aliud legem illius maiorem, quod non potest esse maius illius, et graue petum finem
 si licentia scilicet, ut si quis apponeret hostiam papiralem cum iustitiam expiendam
 sed qui efficitur variabilia in ordine ad absolutionem sine seruo proposito ea
 emendandi subieceret absolutioni aliud legem maiorem quod non potest esse eius maius, quod unde
 patet ratio ad eundem quod qui subiecit tunc maiorem inuoluntate, non sicut finem solidum
 aliquis quod.

Infero 3. si quis eius modi peto exponat in ordine ad opti
 nationem desuper absolutionem. scilicet est et si talis aliqua variabilia exponeret in
 ordine ad absolutionem, et alia tunc ad sui confusionem, et reuocandam expiationem non
 nullum sue officio, vel solent exponi lenitatem, et alia eius modi; si est valide
 licentia finem, modo libet officiale propium de iis que efficitur in ordine ad absolutionem.
 ratio huius est cum quod tenentur omnia tunc variabilia officiale in ordine ad absolutionem,
 cum quod unum variabile sine altero mitti potest.

Quare an ad hoc ut propium sit officiale tenear quod velle vilare occasionem

